

ת"פ 1033/10 - מ.י. לשכת תביעות ירושלים נגד טארק סלים

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 1033-10 מ.י. לשכת תביעות ירושלים (פלילי) נ'
סלים(עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופט ירון מינטקביץ
מ.י. לשכת תביעות ירושלים (פלילי)

המאשימה

נגד

טארק סלים (עציר)

הנאשמים

גזר דין

רקע וטיעוני הצדדים

הנאשם הורשע על פי הודאתו בשלוש עבירות של החזקת סכין.

על פי עובדות כתב האישום, בתאריכים 28.06.2010, 24.08.2010 ו- 02.08.2009, החזיק הנאשם סכין, שלושת הפעמים הדבר היה בעיר העתיקה בירושלים.

בישיבת יום 12.12.16 ביקש ב"כ המאשימה לקבוע כי מתחם העונש ההולם את המעשים נע בין מאסר בעבודות שירות ועד מאסר בפועל. לאור עברו של הנאשם ביקש להשית עונש של 12 חודשי מאסר. לאחר קבלת תסקיר שירות המבחן שינתה המאשימה את עמדתה ועתרה להשית על הנאשם של"צ ומאסר מותנה, בשל הליך שיקומי אותו עבר, המתבטא בקשר עם שירות המבחן ובכך שאין למשיב מעורבות נוספת בפלילים.

ב"כ הנאשם טען, כי הנאשם נמצא "ברצף תעסוקתי ושיקומי" אותו ביקש לא לקטוע. לאור אלה, ביקש לא למצות עם הנאשם את הדין.

מתחם העונש

הנאשם הורשע בכך ששלוש פעמים נתפס בתחומי העיר העתיקה בירושלים ובכליו סכין. לאור העובדה שמדובר במעשים דומים, שבוצעו כולם בפרק זמן של שנה, אקבע מתחם עונש אחד לכל העבירות.

חומרתי של עבירת החזקת הסכין היא, שהיא עבירה "פותרת שער" למגוון עבירות אלימות קשות. למרבה הצער, פעמים רבות קטטה אשר יכלה להגמר ללא נזק ממשי למעורבים בה, הסתיימה באורח טרגי, בשל כך שאחד המעורבים היה מזוין בסכין ובחר להשתמש בו. הערך המוגן אשר נפגע בשל עבירת החזקת סכין, הוא הערך החשוב מכל, שלמות הגוף וקדושת חיים. קו ישר ועקוב מדם מחבר בין עבירה זו ובין החמורות שבעבירות שבחוק העונשין. לפיכך, מדיניות ענשית נכונה אמורה לבטא את הפוטנציאל הקטלני הטמון בעבירה זו והצורך החיוני למנעה. ככל שיורתעו אנשים

מלצאת מפתח ביתם עם סכין, כך ימעטו קרבנות נוספים. לא בכדי קבע המחוקק בצדה של עבירה זו עונש מקסימלי של חמש שנות מאסר.

לאור זאת, פסיקה עקבית קובעת, כי ככלל יש להטיל בגין עבירת החזקת סכין, גם כעבירה יחידה, עונש של מאסר ממש, למעט במקרים חריגים. הסתפקות במאסר בעבודות שירות אין בה כדי לבטא את חמרת העבירה או להעביר מסר מרתיע ברור, לנאשם ולחברה כולה.

ר' למשל האמור בע"פ 242/07, אובלימוב נ' מדינת ישראל, שם נפסק:

"ואכן אין צורך להכביר מלים על כך שסכין קוראת לשולף ולדוקר כשם שפירצה קוראת לגנב; "תת תרבות הסכין" על גילוייה השונים - מהחזקת סכין ועד לשימוש אלים בה - היא אורח תדיר, לא רצוי, בבתי המשפט, לרבות בבית משפט זה; היא כבר גבתה לא מעט חיי אדם, ועל כן אין מנוס מענישה מרתיעה לגביה, בכל גילוייה."

באותו מקרה אושר גזר דין של תשעה חודשי מאסר בפועל בגין עבירה של החזקת סכין ללא עבירה נלווית.

ר' גם דברי בית המשפט המחוזי בחיפה בע"פ 5953-03-09, אבו לשין נ' מדינת ישראל:

לא מצאנו עילה להתערב בגזר דינו של בית המשפט קמא. הלכה היא כי בעבירות של נשיאת סכין יש מקום לגזור עונש של מאסר. אמנם קיימים מקרים חריגים בהם לא נגזר עונש כאמור, ואולם בדרך כלל, וגם כאשר מדובר בנאשמים ללא עבר פלילי, גוזרים בתי המשפט עונש של מאסר בפועל על אלו הנושאים על גופם סכין ללא צידוק סביר.

ר' כמו כן רע"פ 2932/08, מרגאן נ' מדינת ישראל ורע"פ 9400/08, מועתז נ' מדינת ישראל, שם אושרו גזרי דין של מאסר בפועל לשני נאשמים, צעירים ללא הרשעות קודמות, אשר הורשעו בעבירה של החזקת סכין בלבד וכן ע"פ 39461-10-13, גרשקוביץ, עפ"ג 27836-08-14, חזן נגד מ"י, ע"פ (חיפה) 31988-06-10, גטהון נ' מדינת ישראל והפסיקה המצוטטת בו.

לפיכך מתחם העונש ההולם את העבירות בהן הורשע הנאשם הוא מאסר בפועל, לתקופה של בין מספר חודשים ועד שנה. לטעמי עמדתה של המאשימה, כי המתחם אמור להתחיל במאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות, אינה מבטאת נכונה את חומרת העבירה ופוטנציאל הסכנה הגלום בה, ולא את הצורך להרתיע מפני ביצועה.

נסיבות אשר אינן קשורות לעבירה

הנאשם יליד 1983. לחובתו הרשעות קודמות בעבירות תקיפה והחזקת סכין.

הנאשם הודה במיוחס לו. אך שלא כפי שנטען, הדבר לא היה בהזדמנות הראשונה אלא ביום 10.11.13, שלוש שנים לאחר שהתיק החל להתנהל. לאחר הרשעתו של הנאשם הוא הופנה אל שירות המבחן, לצורך קבלת תסקיר, אך בחר שלא לשתף פעולה עם שירות המבחן, וגם לדיונים בבית המשפט התייצב בצורה חלקית ביותר, והוצאו נגדו מספר צווי הבאה בשל התחמקותו מהדין.

לאחר דחיות רבות מספור, התיק נקבע לשמיעת טיעונים לעונש ביום 12.12.16 וסברתי כי יש מקום לגזור דינו של

הנאשם כבר אז, אך לאור טענות ב"כ הנאשם, כאילו עלה הנאשם על דרך הישר והשתת מאסר עלולה לקטוע רצף תעסוקתי ולפגוע בהליך שיקומו, דחיתי הדין על מנת לקבל נתונים ברורים משירות המבחן. במבחן התוצאה התברר, כי לא היתה לכך הצדקה, שכן הנאשם, נאמן לדרכו, לא שיתף פעולה עם שירות המבחן ולא הגיע לפגישות אשר נקבעו לו. רק ביום 4.5.17, שלושה ימים לפני המועד שנקבע לשימוע גזר הדין, התקבלה הודעה משירות המבחן, כי הנאשם יצר עם השירות קשר וטען שלא עמד עם השירות בקשר ולא התייצב לדיונים משום שהיה עצור. מברור שנערך בעניין עלה, כי הנאשם ריצה כחודש מאסר במהלך מרץ 2017 בשל עבודות שירות שהופקעו.

בסופו של דבר התקבל ביום 12.9.17 תסקיר, ממנו עולה כי הנאשם עבר באחרונה שינוי פניי עמוק, המתבטא בהשתלבות בעבודה יציבה וקבועה, התרחקות מחברה שולית ועבריינית והמנעות מביצוע עבירות מזה מספר שנים.

דין והכרעה

אודה, כי הלבטים בעניינו של הנאשם היו קשים.

בצד הזכות, נתתי משקל רב להליך השיקום אותו עבר הנאשם, ולכך שכיום הוא נמצא במקום אחר לגמרי מאשר היה בעת ביצוע המעשים.

התקשיתי לתת משקל רב לחלוף הזמן מאז ביצוע העבירות, שכן כולו נזקף לחובת הנאשם. כתב האישום הוגש בסמוך לביצוע העבירות, אך הנאשם לא התייצב לדיונים רבים, לא שיתף פעולה עם שירות המבחן ועשה כל שניתן על מנת להאריך את ההליכים ולסרבנם. להמחשת התנהלות הנאשם אציין, כי בתיק שאין בו כל מורכבות ואשר לא נשמעו בו הוכחות, התנהלו לא פחות מאשר 30 דיונים, רובם המכריע דיוני סרק. מנגד, לא אתעלם מכך שמאז המעשים חלפו למעלה משבע שנים, במהלכן עבר הנאשם הליך שיקומי ולא ביצע עבירות.

מנגד, מדובר בנאשם שלחובתו הרשעות קודמות, אשר לאורך תקופה ארוכה התחמק מדיונים ולא שיתף פעולה עם ההליך.

בסופו של יום, ולאחר לבטים לא קלים, ראיתי לקבל את עמדת שני הצדדים, לחרוג ממתחם העונש ההולם חריגה ניכרת ולהשית על הנאשם מאסר מותנה, של"צ וצו מבחן. אבהיר, כי אלמלא עמדתה של המאשימה, ספק אם הייתי נמנע מהשתת מאסר, בין לריצוי ממש ובין לריצוי בעבודות שירות, אך לא ראיתי כי מקרה זה נמנה על מקרי הקיצון, המצדיקים סטייה לחומרה מעמדתה של התביעה.

אאזן את ההקלה לה זכה הנאשם בעונש מאסר מותנה מכביד, שיחול על מגוון רחב של עבירות. הדבר נעשה במודע ובמכוון, על מנת להרתיע את הנאשם מלבצע עבירות נוספות ולהבהיר לו את החובה להמשיך בדרכו.

לפיכך גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. ששה חודשי מאסר, אותו לא ירצה אלא אם יעבור עבירה של החזקת סכין או כל עבירה שיש בה יסוד של אלימות, תוך שלוש שנים מהיום.
- ב. 150 שעות של"צ.
- ג. צו מבחן לשנה מהיום.

הנאשם מוזהר, כי אם לא יבצע את השל"צ או לא יעמוד בתנאי המבחן, הוא צפוי לגזירת ענשו מחדש.
המוצגים יושמדו.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ט תשרי תשע"ח, 19 אוקטובר 2017, בהעדר הצדדים.